

XLIX.

Forflag til Lov

om

Afløsning af forskellige paa Jordeiendomme hvilende
faste Afgifter.

Indbragt i Folkethinget den 20de November 1882 af Folkethingsmændene for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen), Ribe Amts 3die Valgkreds (Buhl) Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsgårde), Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) og Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber).

§ 1.

Enhver paa Jord hvilende fast og uforanderlig Afgift kan den Afgiftspligtige afløse ved Udredelse af en Kapital, hvis 4 pCt. Rente svarer til den Indtægt, der have af Afgiften. Betalingen kan erlægges i 4 pCt. kongelige Obligationer til Pari. Er Afgiften pantsat, bliver, i Mangel af mindelig Overenskomst mellem Afgiftsbeieren og Panthaveren, Afløsningssummen at anvende til Dækning for Panthaveren.

Disse Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse paa Skatter til Stat og Kommune eller Tiender, ei heller paa saadanne Afgifter, for hvis Afløsning der have særlige Lovregler.

§ 2.

Bestaar Afgiften i Korn eller andre Naturalier, for hvilke der sættes Kapitelstægt, beregnes Værdien efter de sidste 24 Aars Kapitelstægt med Udelukkelse af de to højeste og de to laveste Tægt. I andre Tilfælde bestemmes Gjennemsnitsværdien i Mangel af Overenskomst ved Ekjønsmænd, udmeldte af Retten.

§ 3.

Forsaauidt Afgiften bestaar i en Rekognition, der erlægges ved Eierkifte, afløses Afgiften med en Kapital, der svarer til Rekognitionens Kapitalværdi paa Afløsningens Tidspunkt, beregnet efter en Rentefod af 4 pCt., saaledes at Eierkifte antages at finde Sted hvert 30. Aar. En af Indenrigsministeriet udarbejdet Tabel, der viser, hvor stor Afløsningen heretter vil være, naar Rekognitionen udgjør 100 Kr., vedføies denne Lov. Bestaar Rekognitionen i en Kornafgift, omsættes denne til Penge efter Reglen i § 2. Fordrer en Eier, der har bestådt Eiendommen i 30 eller flere Aar, Rekognitionen afløst, da skal denne anses for strax at være forfalden til Betaling, uagtet intet Eierkifte har fundet Sted.

§ 4.

Er en Eiendom frigjort for Rekognition, faste Afgifter og andre Forpligtelser, der have Pengeværdi, saa bortfalder uden Erstatning andre paa Eiendommen hvilende Forpligtelser overfor den hidtilværende Afgiftsberettigede, saasom at Eiendommen ei maa udstykes uden hans Samtykke. Da Arvefæsteforholdet herved vil være overgaaet til Selveiendom, ville Skatterne til Stat og Amtskommune af disse Eiendomme herefter være at indbetale direkte paa Amtstuerne.